

ማን ይፈራል ሞት?

ያ ፊሪ፣ ቦዥቧ፣ አይመጣ ፊት-ለፊት
ሁሌ ተደብቆ፣ ተጋርዶ በወንፊት...
ዘልዓለም አድፍጦ ሲመጣ ድንገት
አንቆ በጉረር፣ ዘልሎ ወደ አንገት!

ወንድ በሆነና ፊት ለፊት በመጣ
አወርድበት ነበር የፈጣሪን ቁጣ!
ምነው ጀግና ሆኖ ቢመጣ ብቻውን
አሳየው ነበረ አቶ ሞት ፍዳውን!

ፊሪ፣ ፍርፋሪ፣ ምድጃ ቆፋሪ
ዘላለም ታጅቦ በብዙ አጫፋሪ
ስቃይና፣ ሕመም፣ ችጋርን አክሎ
ከተፍ ይላል እንጂ ጥርሶቹን አሹሎ!

ብቻውን ቢመጣ አንዱን ሳያስከትል
ወግቼ፣ ቀድጄ፣ አንጀቱ እስኪቆስል
ድራሹን አጥፍቼው፣ እግረ-እጅ ቆራጣ
አደርገው ነበረ ዳግመኛ እንዳይመጣ!

አድፍጦ መምጣቱ፣ አስከትሎ አሽከር
ጉረርየን አንቆ አልወጣበት ቀምበር!
የአዳም ዕዳ ሆኖ ጭራሹን የማይቀር...
ብቻውን ቢመጣ መች እለቀው ነበር?

እስከዚያው ልደሰት፣ የቻልኩትን ልሥራ
ልጨፍር፣ ልቆፍር፣ ላርምና፣ ልዝራ
አጉል መጨነቁ ለማይቀረው ዕዳ
ሞት በሚመጣ ዕለት ያበጠው ይፈንዳ!

ገ/ኢ. ጎርፉ።

Back to Meskot

---

*The views reflected in the above poems are solely of the author and are not necessarily shared by Meskot. You may contact **G.E. Gorfu** for comments at gegorfu@yahoo.com.*